Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central) (jud. Alexandru Ceban)
Dosarul nr. 2r-2698/24
2-24056651-02-2r-15102024

D E C I Z I E

16 decembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Pulbere Ruxanda
Cojocaru Olga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de BC „Victoriabank" SA, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Victoriabank" SA către SRL „Construct-Lux TG" și Garabadji Petru privind încasarea datoriei,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 iunie 2024, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 24 mai 2024 BC „Victoriabank" SA a înaintat o cerere de chemare în judecată către SRL „Construct-Lux TG" și Garabadji Petru privind încasarea sumei de 451 819,36 lei cu titlu de datorie, sumei de 14 104,55 lei cu titlu de taxa de stat.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reprezentantul BC „Victoriabank" SA a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra sumelor de bani aflate pe conturile bancare și asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin pârâtului Garabadji Petru și pârâtului SRL „Construct-Lux TG", în limita valorii acțiunii în suma de 451,819.36 lei.

În susținerea cerinței de asigurare a acțiunii partea reclamantă a indicat că temeiuri plauzibile de admitere a cererii de asigurarea a acțiunii sunt existența litigiilor în instanța de judecată în care SRL „Construct-Lux TG" deține calitate de debitor și faptul eschivării de către partea pârâtă de a achita datoriile. Or, aceasta nu a întreprins careva acțiuni de a achita datoria fața de banca, înregistrând 165 zile întârziere la achitarea restanțelor.

Totodată, potrivit raportului BIC, ulterior contractării creditului de la BC „Victoriabank" SA, la 06.04.2023, SRL „Construct-Lux TG" a mai contractat un împrumut de la o companie de micro finanțare în valoare de 500 000,00 lei, asigurat prin fidejusiunea lui Garabadji Petru (fila 3 din raport Bic), fapt ce denotă situația financiară precară a întreprinderii debitoare. Acțiunile pârâtului indică direct că acesta ar putea crea dificultăți în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, având în vedere ca acesta evita onorarea obligației de plată a datoriei existente, fără careva temei. Or, reclamanta a demonstrat comportamentul pozitiv în favoarea soluționării litigiului pe cale amiabilă, acordând suficient termen pârâtului pentru achitarea datoriei.

Având în vedere mărimea sumei datorate de către pârât, eschivarea acestuia de așa executa benevol obligațiile de plata, partea reclamantă consideră necesara întreprinderea măsurilor de asigurare a acțiunii conform art. 175 alin. (1) lit. a) și alin. (2) Cod de procedura civila deoarece

aceasta reprezintă unica posibilitate oferită de lege destinată să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat.

În drept cererea a fost întemeiată pe prevederile art.174 alin. (1), 175 alin. (1) lit. a), 177 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 iunie 2024, s-a respins solicitarea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Victoriabank" SA către „ SRL „Construct-Lux TG", Garabadji Petru privind încasarea datoriei.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 19 august 2024 BC „Victoriabank" SA a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 iunie 2024, prin care a solicitat casarea încheierii contestate și emiterea unei noi decizii privind aplicarea sechestrului asupra sumelor de bani aflate pe conturile bancare și asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin pârâtului SRL „Construct-Lux TG", și pârâtului Garabadji Petru, în limita valorii acțiunii în sumă de 451 819,36 MDL (patru sute cincizeci și una mii opt sute nouăsprezece lei și 36 bani).

În susținerea recursului a indicat că încheierea este neîntemeiată, nemotivată și pasibil de a fi casată menționând că instanța nu a luat în considerare toate argumentele speței, fără a analiza din perspectiva riscurilor ce ar putea să apară în cazul neasigurării acțiunii și, astfel, incorect a concluzionat asupra temeiniciei solicitării de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii și asupra faptului că nu ar exista indici obiectivi pentru a presupune că debitorul va întreprinde acțiuni în vederea eschivării de la executarea obligațiilor de plată. De asemenea, luând în considerare mărimea sumei datorate de către intimat – 451 819,36 MDL, cât și eschivarea acestuia de a-și executa benevol obligațiile de plată, consideră necesară aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în temeiul art. 175 alin. (1), lit. a) Cod de procedură civilă.

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Conform art. 181 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

Astfel, momentul care declanșează curgerea termenului este cel al comunicării actului de procedură.

Colegiul judiciar reține că, din materialele cauzei se atestă că încheierea contestată a fost recepționată de recurent la data de 07 august 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 19 august 2024, cu respectarea termenului legal de contestare.

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 alin.(1) din Codul de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedură civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În baza art.427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 24 mai 2024 BC „Victoriabank” SA a înaintat o cerere de chemare în judecată către SRL „Construct-Lux TG” și Garabadji Petru privind încasarea sumei de 451 819,36 lei cu titlu de datorie, sumei de 14 104,55 lei cu titlu de taxa de stat.

Concomitent cu formularea pretențiilor, reclamantul a solicitat asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâților, în limita revendicărilor din acțiune.

În motivarea cererii de asigurare s-a indicat că debitorii nu reacționează la reclamațiile băncii și nu întreprind acțiuni în vederea stingerii datoriei, din care motive consideră, că acesta demonstrează lipsa intenției sau imposibilitatea de achitare benevolă a datoriei față de bancă și ar putea să întreprindă acțiuni de tergiversare sau evitare a achitării datoriilor față de bancă.

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Colegiul relevă că, asigurarea acțiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

În conformitate cu prevederile art. 175 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Astfel, în conceptul cadrului normativ enunţat, măsurile de asigurare se prezintă drept acţiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziţie.

Totodată, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanţei i se aduc probe, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziţie judecătoresc.

În conformitate cu prevederile art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

Din sensul normei citate, Colegiul civil conchide că, scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată, iar depăşirea scopului asigurării acţiunii, sar echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.

Astfel, asigurarea acţiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională, adică ingerinţele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantului.

În sensul normei enunţate este de înţeles că instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea credinţă ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare.

Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

La caz, instanța de recurs constată faptul că, cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de BC „Victoriabank” SA nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din CPC, primei instanțe precum și instanței de recurs nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că, recurentul nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâtului, sau riscului intrării reclamantului în concurs cu alți creditori ai pârâtului.

Astfel, în speță, Colegiul conchide că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că la moment, reclamantul nu a indicat, cum neinstituirea măsurilor asiguratorii solicitate, ar putea condiționa neexecutarea unei eventuale hotărârii emise în pricină, sau tergiversarea executării acesteia. Iar, aplicarea măsurii de asigurare solicitate, nu înlătură în nici un fel riscul apariţiei dificultăţilor ori imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

De altfel, respingerea cerinței de asigurare pe temeiul invocat la această etapă, nu privează reclamantul de dreptul de a înainta repetat aceeași cerință după conformarea cerințelor legale, dat fiind că cererea de asigurare a acțiunii poate fi înaintată pe tot parcursul procesului.

Or, prin urmare, simpla înaintare a unei acțiuni în procedură judiciară, nu se justifică în mod automat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii, nefiind admisibilă limitarea sau prejudicierea drepturilor pârâtului-intimat, prin aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 175 din Codul de procedură civilă doar ca efect al introducerii acțiunii de către reclamant.

Reieşind din faptul că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul consideră că prima instanță, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de BC „Victoriabank” SA privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În acest sens, Completul judiciar reţine că, prin prisma jurisprudenţei CEDO, „...art. 6 paragraf. 1 al Convenţiei nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsită de şanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995)”.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă întemeiat a respins cererea BC „Victoriabank” SA cu privire la asigurarea acţiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea primei instanţe cu privire la respingerea cererii cu privire la asigurarea acţiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și

de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de BC „Victoriabank” SA.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 iunie 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Victoriabank” SA către „Construct-Lux TG” SRL și Garabadji Petru privind încasarea datoriei, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul Anton Marina

Judecătorii Pulbere Ruxanda

Cojocaru Olga